

DÉLVIDÉKI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szidon József könyvnyomdája, Lugos (Vértes-palota).

Felelős szerkesztők:

Dr. Haus József és Dr. Fränkl Béla.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Előfizetési árak

hához küldve vagy bérmentes postai széküldéssel:
Egész évre . . . 16 kor. Negyedévre . . . 4 kor.
Félévre . . . 8 " Egyes szám ára 16 fillér.

A kormányzó.

Gróf Szápáryról, a pokoli színjáték eddig ismeretes főrendezőjéről megoszolnak a vélemények. Egyik humanus vallatója igen élénken érdeklődött elmebeli állapota iránt. Nyilván nem tartotta őt épeszűnek. A miniszterelnök tegnap nyíltan kijelentette kitünő barátjáról, hogy köztudomás szerint rögeszméi voltak. Maga a kiváló férfi hazafias cselekedetnek óhajtottá föltüntetni a gyalázatos korrupciót, — de konstatáljuk, ez nem sikerült neki. Némelyek úgy gondolják, miniszterségre pályázott. Ő maga szívesen hitette volna el a világgal, hogy éjjel-nappal a haza sorsán töprengett s legforróbb vágya a haza megmentése volt.

Ezen és még sok más ellentétes tényből és véleményből természetesen nehéz a gróf ur jellemét tisztán látni. De minden kétségen felül áll az, hogy a nagyszerű férfi politikai banditákkal, ország-világ előtt gazembereknek nevezett czinkosokkal szövetségben a parlament meggyalázására, az állam jó hírnevének, a nemzet becsületének tönkretételére; hogy kéjhölgyek segítségével és társaságában idézte »a haza sorsát,« tiporta sárba a legszentebb dolgokat. Ő és gazemberekből s kéjhölgyekből álló bandája intézték az állam ellen ezt az ujkori catilináriát, melyhez fogható történelmünk nem ismer.

És ez az ember kormányzó volt. Fiume kormányzója. Legfelsőbb képviselője az államhatalomnak a »magyar korona gyöngyében,« egy oly exponált helyen, hol ki, be jár az egész világ. Ezek után most már az a kérdés merül föl önkéntelenül: melyek voltak e nagyszabású férfinak ama kiváló tulajdonságai, melyek őt e rendkívül kényes állásra alkalmassá tették? Minek köszönhette ő kineveztetését?

Am erre a kérdésre megnyugtató feleletet adni lehetetlen. Kormányzó lett, mert az arisztokrata klikk akarta. Kormányzó lett, mert az arisztokrata esemetét el kellett helyezni oly sinecurába, ahol a politikai tehetetlenséget, a legelőkelőbb tudatlanságot s az arisztokrata erkölestelenséget az állam számlájára legjobban lehet tőkésíteni. Kormányzó a legmagasabb rangú hivatanokok egyike lett nem egyéni kiválóságánál nem annál fogva, mert mindenkinél másnál jobban tudta az államhatalmat érvényesíteni, az állam érdekét védeni, hanem azért, mert az államhatalmat bitorló, azt magához ragadó társadalmi csoport ezt így követelte.

És ez az, amit ez az aljas politikai bünpör mindennél tisztában megvilágít. Előkelő vagy? Vannak magasrangú pártfogóid? Van kiterjedt összeköttetésed? Akkor sorsod biztosítva van. Akkor föl-emelkedhetel a legmagasabb polczig. Akkor egy egész ország meghajlik előtted. De ha ezekkel nem rendelkezel, ugy jobb leane: ha meg se született volna. Tehetségedre, tudományodra, jellemedre ugyan nagy boldonság hivatkoznod. Kinek kell ez? Ki kíváncsi arra, mit tudsz? Avagy azt hiszed, a világot tudományval, észszel és becsülettel kormányozzák? Lásd, gróf Szápáry Lászlót még a legjobb barátja sem tartja normálisnak, másó képp elméjét is kétségbe vonják.

Amit pedig tett, azért más halandónak börtön lett volna a jutalma. Ő azonban kormányzó volt. Bántódása nem esik. S azt gondold, egyedül áll e nemben? Csalódo! A kormányzó egy eset. Ő annak a szellemnek képviselője, amely nem csupán Fiumében kormányzott, hanem e haza sorsát mindenütt intézi — és a — melyet ő is ime oly világgraszoló eredménynyel igyekezett — ha más formában is — a haza dicsőségére terjeszteni.

Ha semmi mást nem, de ezeket az igazságokat meg fogja mindenképpen a politikai bünpörből állapítani. S szégyenletes ugyan, de rendkívül fontos és hasznos lesz az a szerep amit éppen ezért ez az ujkori catilinaria fejlődésünkben játszani fog.

A kis hamis.

Az alsó-ausztriai kereskedelmi és iparkamara a napokban tette közzé mult évről szóló jelentését. Bennünket magyarokat ez a jelentés kiválóan érdekelhet, mert közelebbről megvilágítja Ausztriának gazdasági viszonyát hazánkhoz.

A jelentés e részének esattanója az a kimutatás, mely szerint Magyarország 1902-ben valamivel többet exportált Ausztriába, mint a mennyit onnan behozott. Ennek a szép bengáli tűznek a fényében uszik a jelentés egész okoskodása, mely a legremekebb tüzijátékot fejt ki annak az apotheozisnak, hogy ime a szegény Ausztria mennyit szenved a hazánkkal való közösség alatt. Amilyen tüneményes ez a susterdő röppentyű, a Lajtán tül oldalról szemlélve olyan hamar el is pattan és marad belőle — egy kis salakos hamu.

Mert mi következik abból, hogy mi tavaly többet szállítottunk Ausztriának, mint az nekünk? Tán az, hogy gazdaságunk hatalmasan fellendült, egyszerre — ugy éjszakán át — fényes polczra vergődött és a szomszéd birodalom gazdaságát

lenyügözi, leigáza, tönkresilányítja? Hogy a közösségnek csak mi látjuk hasznát, Ausztria pedig csak kárát vallja? Hogy amannak romjain építjük föl sziklaerős városunkat, melyből visszaverünk minden támadást? Tán még se lesz egészen ugy. Csak kissé szemügyre kell venni azt a bizonyos kimutatást. Mit is szállítottunk mi Ausztriába és mit kapunk mi onnan?

Ime, a szép tüzijáték eltűnik és egyszerre koromsötét lesz az éj, ha tüzetesen megvizsgáljuk azt a szomorú statisztikát. Ebben a sötét éjben csak azt látjuk, hogy mi Ausztriába küldjük nyersterményeinket, buzát, rozstot, kukoriczát, zabot, bort, kendert, lent, azonkívül lisztet és kisebb mennyiségben gépeket és helybők kapunk rongyokat, nor.bergi árukat, játékszereket, piperéket, csodabalzsamokat, csernyőket, nyakkendőket és Isten a megmondhatója miféle más, nem mindig éppen kétségtelen értékű, ugynevezett ipartermékeket. Szomorú jele a mi gazdasági állapotunknak, hogy az áldástrejtő termőföldből verejtékes munka révén keservesen szerzett terményeinket silány áron vagyunk kénytelenek »jó szomszédainknál« elkotyavetyélni, még pedig ijesztően nagy mennyiségekben és ennek a helytelen nyomorúságosan szerzett pénzünkön cifra sallangot vásárolunk a statisztika furfangjait oly jól ösmérő osztrákoktól. De azért még nekik áll feljebb, mert hiszen 1902-ben — a nyomasztó gazdasági viszonyok hatása alatt — mái nem lehattunk oly gavallérok, mint az előtt, minek következtében Ausztriából kevesebbet hoztunk be szemnek tetsző, haszontalan holmit, mint a mennyi értékes terményt odaküldtünk.

Nem, jó osztrákok! Az a bajunk, hogy töltetek vásárolunk, sokkal jelentéktelenebb annál, hogy kénytelenek vagyunk nektek édes anyaföldünk produktumait eladni. Ez a jelenség a fejlődésünket megbénító közösségnek a következménye. Az ausztriai kamara ugy tesz, mint a kancsal mézárós: nem oda vág, a hova néz.

Mert a kis hamis dehogy is vonja le abból a körülményből, hogy mult évben többet küldtünk oda, mint a mennyit behoztunk, azt a következtetést, hogy nekik kívánatos a közösséget megszakítani. Sokkal okosabb ökelme. Tudja nagyon jól, hogy ebből a még mindig kiválóan agrikultur országból, melyről most is még az a hit van elterjedve, hogy mézzel-tejjel bővelkedő Kanaán, a tejfelt ök szürik le. Tudja nagyon jól, hogy a közösségnek mi adjuk meg az arát s azért dehogy is akarja ezt a közösséget föloldani, hanem épp ellenkezőleg — s itt látszik ki a lóláb — tíz évnél hosszabb időre kívánná azt megkötteni!

Hát annyira szenvednek szegény sógoraink a nagy baj alatt, hogy minél tovább akarnak benne meg maradni? Hát oly borzasztó nekik

Podwinetz Izidor butor, pénzszekrény, varró-és írógép- IZABELLA-(főtér) saját házában.
varrógép és kerékpár főraktára javító-műhely Lugos

a közösség, hogy semmi szín alatt se akarják azt megszüntetni?

Tiszta dolog, hogy nem akarnak egyebet, mint továbbra is a haragosat adni, hogy ezentul is kihasználhassanak anélkül, hogy viszonsági kötelezettségük legyen. Boykottálni akarják terményeinket, produktumainkat, kiutasítani akarják magyar munkásainkat, ki akarnak zárni a közös hadsereg szállításaiból, mint tették eddig; ellenben a legmesszebbre menő garanciaikat követelik arra nézve, hogy az osztrák invázióknak hazánkban mi se állja útját, hogy továbbra is függjünk iparuktól és kereskedelmüktől és természetes fejlődésünket a jövőben is visszafojthassák.

Csakhogy — hála Istennek — más szél fuj errefelé mostanában a négyfolyam — háromberez — határaiban. Feleszmélünk már, ösmerjük már a kis hamist!

Néhány évre le kellett ugyan mondanunk az önálló vámterületről. Sajnos, hogy úgy van; mi féljük ezt, nem a sógor. De vigasztal bennünket az a tudat, hogy ez a néhány év épp elég lesz arra, hogy lassan bár, de biztosan előkészítsük a talajt, melyen — szilárdan és daczolva az osztrák barátságunk — megteremthetjük gazdasági önállóságunkat.

UJDONSÁGOK.

A szerkesztőség, kiadóhivatal és könyvnyomda városi és megyei távbeszélő száma 91.

Habemus Papam. Szent Péter trónja immár nem áll üresen. A katolikus hívők új egyházi nyertek. Tegnap délután, a Vatikán előtt állók meghallották a hirdető igét: Habemus Papam! Pápánk van. A konkláve Guisepe Sartot, a velencei bíboros patriarkát ültette Szent Péter trónjába. Az új pápa déli 12 óra 10 perczkor megjelent a Szent Péter-templom belső erkélyén és áldását adta a nagy számban megjelent népre. A néptömeg viharosan üdvözölte az új pápát s velők ujjong ma az egész katolikus világ.

Sarto Guisepe (József) velencei bíboros patriárka, aki most X. Pius nevet vette, 1835-ben született Riese-ben Treviso mellett. Egyházi pályáját csak nemkizárólag Velenceben futotta meg. Előbb Tombolóban, majd Salzanóban plébános, majd Trevisóban kanonok, később vikáriusa a trevisoi püspökségnek, 1884-ben Mantua püspöke, 1893-ban velencei patriárka. Ugyan ebben az évben kapta meg a bibornoki kalapot is.

Dr. Radu püspök bucsuja. Vasárnap délelőtt mondott bucsut híveinek dr. Radu Demeter volt lugosi püspök. A szent mise alatt, melyen fényes segédlettel maga pontifikált, a pástorfői székéből intézte híveihez beszédjét. A meghatottság könyei között mondotta, hogy hét évi itt működése után, mily nehezére esik tőlük elszakadnia. Bárha a Gondviselés s Ő Felsége atyai jósa a nagyváradi székben őt magasabb pozícióra s fokozottabb jólétbe emelte, kéri, hogy azért tartsák meg őt jó emlékeztükben, amint ő is mindenkor hálával fog Lugosra és híveire visszagondolni. A hívők nevében, Pap kanonok biztosította Ő Méltóságát, az iránta táplált jóindulatokról. Délután 1 órakor ezt követően bucsulakóma volt a püspöki aulában. A káptalanság s papságon kívül hivatalosak voltak a helybeli összes hatóságok vezetői s társadalmunk számos kiváló tagja. Melegsávu toasztokban természetesen nem volt niány

Személyi hírek. Fialka Károly alispán, hosszabb szabadságának leteltével, vasárnap délután hazaérkezett. Teendőit már másnap reggel át is vette. Dr. Virág Béla kir. ügyész 4 heti szabadságra Kőbányára utazott. Az ügyészség vezetésével ifj. Frits Béla kir. alügyész bízott meg.

A horvát miniszter lemondása. Tomasiés Miklós horvát miniszter mint azt a fővárosi lapok is közölték, bejelentette lemondását a miniszterelnöknek. Lemondásának nincs politikai oka. Kubin Béla összeférhetlenséget jelentett be ellene azért, mert miniszterré történt kineveztetésekor magát nem vetette új választás alá. Az összeférhetlenségi bizottság, Heinecz Hugó különvéleménye daczára, őt szóval három elenében, magállapította az összeférhetlenséget. Ezért határozta el Tomasiés a távezéről való lemondást.

Értesítés. A lugosi magyar dal- és zeneegyesület a folyó hó 20., 21., 22. és 23-án Temesvárott tartandó országos dalünnepélyen testületileg vesz részt. Az ünnepélyen részt vehetnek az egyesületnek pártoló tagjai és ezeknek családtagjai is — akik az ünnepély költségeihez 4 korona díjjal járulnak hozzá. Ezen mérsékelt díj ellenében a résztvevő pártoló tagok és ezek családtagjai — az utazási menetjegy kedvezményen felül az ünnepély tartamára díjtalan elszállásolásban részesülnek. Felkérem az egyesület pártoló tagjait, hogy amennyiben ezen dalünnepélyen részt kívánnak venni, ebbeli bejelentéseiket alábbi rothoz folyó hó 8-ig írásban megtenni és a személyenkinti 4 korona díjat mellékelni sziveskedjenek. Lugos, 1903 augusztus 4. Issekutz Aurél elnök.

Dalosaink Temesvárott. Az e hó 20-án Temesvárott rendezendő országos dalünnepélyen Lugosról is részt vesznek. A versenyre jelentkezett a Lugosi Magyar Dal- és Zeneegylet s pedig következő tagjaival: Antalfy Sándor vármegyei aljegyző, Abraham Géza joghallgató, Balogh Antal ny. vár. számvevő, Butschek Károly vármegyei irnok, Bradiesan László kir. adótitst, Darvas Lajos kir. számtiszt, Deutsch Sándor magánhivatalnok, Horváth Kálmán tkptári könyvelő, Halmay Gyula tvszki irodatiszt, dr. Horváth Lajos járási szolgabíró, Horváth Lajos építész, Huszarek János vár. számvevő, Huszár Imre állami tanító, Hoós Ernő kir. főerdész, Hermanu Manó fogtechnikus, Hecker Győző gyáros, Issekutz Aurél várm. főjegyző, Ivoitza József vár. árvaszéki iktató, Jucu György v. biztos, Johannes Károly várm. irnok, Král László várm. díjnok, Körösy László kereskedő, Kuriák György vár. számtiszt, Maniu Oktáv ker. betegs. pénztárnok, Muncsilla György várm. irnok, Marsovszky Béla várm. főpénztárnok, Mohillo Oszkár vállalkozó, Nemes Kálmán könyvkereskedő, Okolicsányi László p. ü. ig. titkár, Péter Árpád kir. adóhivatali s. ellenőr, Piller Gyula zenetanító, Popovits Lajos áll. ép. hiv. díjnok, Rieger Nándor gyógyszerész, Rezel Sándor várm. díjnok, Schieszler Zsiga vár. tisztviselő, Szekosan Péter várm. árvszki irattárnok, Schneider János városi biztos, Schwach Vilmos zenetanító, karnagy, Schwach Imre zenetanító, Veigand Antal biztosítási főügynök, Vigh Béla várm. irnok, összesen 42 személy.

Hogyan szabadult Dienes az államfogházból? Dienes Márton tudvalevőleg negyvennapos államfogházbüntetésének kitöltése végett július 1-én jelentkezett a budapesti királyi ügyészségnél. Meg is kezdte büntetését. A képviselőház folyosóján most sokféle magyarázattal tárgyalták, hogy Dienes július

13-án sürgős ügyeinek rendezése végett ideiglenesen szabadon bocsátották. Így jutott abba a helyzetbe, hogy július második felében bünös üzemelt folytathassa. Bár ezt a hirt teljes lehetetlenségnek tartjuk, miután büntető törvényeink a büntetés ilyen megszakítását államfogháznál meg nem engedik, mégis tekintettel arra, hogy komoly emberek mesélték a Házban ezt az érthetetlen tény, szükségesnek tartjuk fölvetni a kérdést: Ki eszközölte ki Dienes Márton számára a törvényellenes szabadulást és ki volt az, aki a szabadonbocsátását elrendelte?

Betörés a Temesvári-utcában. Hétfőről-keddre virradó éjjel Klein Samuel temesvári-utcai vegyeskereskedő üzletének ajtaját feltörve, behatoltak s onnan árú és készpénzben 200 koronát elloptak. Érdekes az ügyben az, hogy daczára annak, hogy Klein a szomszédos szobában tartózkodott, melyet csak egy üvegajtó választ el az üzlettől s miután neje beteg, ugyszólván az egész éjt mellette virrasztva töltötte s a lámpa is égett, a betörésről csak reggel szereztek tudomást. A gyanú körülözögáncokra hárul, kik az utóbbi időben, városunkban már több helyütt garázdálkodtak. Tetteseknek azonban mindezeidig semmi nyoma

Olcsoőbb lesz a telefon. A posta- és táviró-igazgatóság most végzi a telefonhálózatra vonatkozó új beosztásnak előmunkálatait, melyek a távbeszélési díjak leszállítását célozzák. Tervbe van véve a városok közötti telefonösszeköttetést zónarendszer alapján reformálni s ennek megfelelőleg a távbeszélés kisebb távolságra olcsóbb lesz. Ezzel reméli az igazgatóság a telefon használatát szélesebb körben kiterjeszteni.

Meghalt holt szezon. A higanymintha szárnya volna, úgy száll a magasba a hőmérőben. Olvad az aszfalt az utczán. Az emlereket kábitja a rettenetes hőég. Itt a kánikula a maga teljességében. Az elvezetésnek volt értelme és jogosultsága, mert nem is olyan régen még a kánikulai hőség szinte a haláloshoz hasonló esődet jelentett az események világában. Pangás borult a földre. Nyáron az emberek aludtak, hűsöltek, nagyobb, jelentősebb dolgok nem történtek, azt lehetett hinni, hogy ezeknek a kánikulai hőség nem levegője; események csak hűvösebb klímában teremnek. Nyár idején vékonyabb volt az újság is és vékony újságban vékonyabb tartalom. Mintha a természet rendje lett volna, hogy nyáron a szenzáció is lustálkodjék, a kíváncsiság is elbágyadt valamelyest, kevesebbel beérte, mint fűtés idején és bizony a kevés is sokszor kénytelen volt segítségül hívni a fantáziát, hogy elég legyen. Nyáron az ember nem kívánta azt, ami nélkül télen meg sem lehet: se a színházat, se a politikát, se az izgalmat, szenzációt. Nem kívánta: nem is volt. A kánikula hónapjait lehetett tehát holt szezonnak nevezni. Lehetett, de többé nem lehet. Most is kánikula van, de folyton történő események tartják lekötve a hívőnek, a politikusnak, gazdának, a kereskedőnek, a hivatalnoknak, a munkásnak a lelkét, a polgárét meg a katonáét egyaránt, mert az érdeklődésnek minden fajtája oda van kapcsolva az eleven eseményekhez. Sammiféle figyelem nem tarthat többé szünetet és ez bizonyára így lesz ezentul is. A holt-szezon végképpen — meghalt.

Kedélyes város ház. A Nagykirándán megjelenő Torontáli Hirlap a mult hétről a következő nem mindennapi történetet mondja el: Hétfőn délelőtt játszódtott le ez a legújabb skandalum, melynek aktív és szenvedő hősei

két városi tisztviselő, színhelye pedig a városi adóhivatal terme volt. Az említett délelőtt Aldán Szvetiszláv és Udiczky István városi adó-tisztek az egész hivatali személyzet és teljes nyilvánosság előtt, a hivatalos helyiségben össze-
verekedtek, egymás fejét kövekkel bevették, úgy, hogy csak úgy folyt a vér. A két tisztviselő ellen, — kiket csak nagy erőfeszítéssel tudtak egymástól elválasztani, — azonnal meg-tétetett a fegyelmi feljelentés s ennek alapján a fegyelmi vizsgálat is megindult. Az ügynek lovagias folytatása is lett, a mennyiben a két tisztviselő a nevezett lap jelentése szerint Károly-ligetben, az ottani vendéglő nagytermében megverekedett. A párbaj kardra, végkimerülésig ment s elég súlyosan végződött, a mennyiben Aldán a mellére oly súlyos vágást kapott, hogy belső varrást is kellett alkalmazni.

Házi szarkák. Karl Márton fürdő-tulajdonos panaszkolta tegnap a rendőrségen, hogy lakásán a nyílt folyósóról, héttől délután 134 korona értékben egy arany nyakéke eltűnt. Neje ugyanis, ki ép kimenőben volt, amint gyermeke nagy sírva elébe szaladt, a kezében levő nyakéket egy polcra tette. Mikorra a gyermek lecsillapult, a nyakéknek nyoma veszett. A lopásai a házielöldek egyike gzanusították. A házkutatás náluk el is rendeltetett.

Hulla az erdőben. Julius hó 23-án történt. Ivanis Toma, delinyesti parasztember, kora reggel elment hazuról s azóta nyoma veszett. Hozzá tartozói, kik mi rosszat sem sejtettek, egy ideig nyugodtan várták visszatértét, de hasztalan. Folyó hó 1-én azután az ottani uradalmi erkélyről, az erdőben egy felakasztott hullára talált. A feloszlásnak indult hullában Ivanis Tomára ismert s az esetről még aznap jelentést tett a delinyesti körjegyzőnek. A rendőrhullavizsgálat kétségtelenül megállapította, hogy a parasztember öngyilkosságot követett el. Hogy mi vitte rá végzetes tetteire, nem tudni. Fia vallomása szerint az már 2 éve főfájásban szenvedett s megesett többször, hogy föltre beszélt. Nézete szerint elmezavarban követe el az öngyilkosságot.

Furfangos csalást leplezett le tegnap a csendőrség, Tianon Máriai békesi özvegnél ugyanis a napokban megjelent Szuesa Mojsze petrisi gazda és megvette az özvegnék két tehenét ötszáz koronáért. A vételárat száz-koronás bankjegyekben fizette ki és azt hitette el a tudatlan asszonynyal, hogy a százások százforintosok s úgy éppen a felét adta vételárnak. Csak később tudta meg Tianon Mária a valót és bünyefnyitó feljelentést tett Szuesa ellen.

Állat az emberben. Orsováról írják: Raduleszku Izsák krusoveczi lakos jul. hó 25-én a »Szeszt« nevű telepen lévő szántó-földjén gyanútlanul kapálgatott, miközben Hanza Lázár ugyanottani lakos egyenesen feléje tartott, s zsebkiért elővéve, nevezetett hasán és mellén úgy megszúrta, hogy az eszméletlenül összerogyott s rövid szenvedés után kiadta lelkét. A gyilkos véres tettének elkövetése után gyors léptekkel, majd futással menekülni igyekezett, de a közel mezőn dolgozó Teleaga Demeter és Teleaga Ilés szemtanuk a menekülő után rohantak, kit hosszú, fűasztó hajza után Petniken elfogták s járőrnek átadták. Tettes a tett elkövetését tagadja. Csendőri fedezettel a teregovai járásbíróság börtönébe kísértetett. Ugyanitt megindították a vizsgálatot, hogy annak befejezése után átadassék a karánsebesi törvényszéknek.

Halál a kocsi kerekei alatt.

Mélyen megrendítő szerencsétlenség történt szombaton délután a csakovai határban. Balán Demeter ottani jómodu gazda — írja levelezőnk, — buzakévékkel magasra megrakott kocsin hazafelé igyekezett. Utközben saját vigyázatlansága következtében leesett a kocsiról, a kocsi kerekei alá került és oly súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy ott a helyszínén meghalt.

Elveszett egy pejló. Az ollósági erdőből ma reggel, Schwarcz Hermann lugosi kereskedőnek egy 8 éves pejkanczája elbitangolt. Szorgos utánjárás daczára, nem tudtak reá akadni. A rendőrség most megkereste ez ügyben Nadrág község előljáróságát s a karánsebesi rendőrkapitányt is. Különös ismertetőjele, hogy jól gondozott s bal lábán sántit.

A „Délvidéki Kárpát-Egyesület“ kirándulása. Az »Országos Magyar Dalegyletnek« f. é. augusztus hó 20-tól 23-ig tartó dalünnepe alkalmával a »Délvidéki Kárpát Egyesület« Temesvár sz. kir. város felkérése folytán a Délvidék nevezetesebb helyeire négy irányban kirándulást fog rendezni. I. csoport: Utirány Temesvár—Báziás—Orsova—Herkulesfürdő. — II. csoport: Utirány Temesvár—Jassenova—Oravicza—Anina—Stájerlak. — III. csoport: Utirány Temesvár—Vojtek—Német-Bogusán—Resicza. — IV. csoport: Utirány Temesvár—Buziás.

A kirándulások részletes leírása. I. csoport: Indulás 1903 augusztus 24-én a temesvár-józsefvárosi pályaudvarról reggel 6 óra 5 perczkor. Megérkezés Báziásra 9 óra 25 perczkor. A hajó indul Báziásról 10 órakor és megérkezik Orsovára 3 óra 10 perczkor. A közös ebéd a hajón lesz. — Délután 3—6 között Adakaleh török sziget és a »Korona«-kápolna megtekintése, esti 6 órakor közös vacsora Orsova pályaudvar mellett levő Hille-féle nyári helyiségben. Elindulás Orsova pályaudvarról este 7 óra 35 perczkor, megérkezés Herkulesfürdőre este 8 óra 58 perczkor. Ezután bevonulás a fürdőhelyiségbe bérkocsikon, ott elszállásolás és a gyógyterem megtekintése. Augusztus 25-én reggel 8 órakor közös reggeli, 12 órakor közös ebéd és este 8 órakor közös vacsora a gyógyterem terrassán. Időközben Herkulesfürdő és kilátóhelyeinek megtekintése. Augusztus 26-án reggel 6 órakor kivonulás Herkulesfürdő pályaudvarra bérkocsin, indulás 7 óra 33 perczkor, megérkezés Temesvárra déli 1 óra 12 perczkor, a mely vonathoz minden irányban csatlakozás van. Részvételi díj egy személyre 35 korona, vasutijegy nélkül 30 korona, vasutijegy nélkül 30 korona 60 fillér. Herkulesfürdőtől visszafelé a vasutijegy ára nem foglaltatik benne a fentiekben, azt kiki maga váltja meg oda, a hová utazni akar. A részvételi díjért jár teljes ellátás, u. m.: reggeli, ebéd, vacsora (ital nélkül), vasutijegy III osztály. Bérkocsik, hajójegy I. osztály, csolnakjegy és szabad bemenet Herkulesfürdőn a gyógyterembe, két éjjeli szállás. Csoportvezető dr. Kovács Géza egyesületi titkár.

II. csoport: Indulás 1903 augusztus hó 24-én, reggel 6 óra 5 perczkor a temesvár-józsefvárosi pályaudvarról, megérkezés Aninára déli 1 óra 5 perczkor. A vonaton hideg villásreggeli lesz kiszolgálva sörrel. Közös ebéd 1 óra 30 perczkor a »Casino« nyári helyiségeiben. Délután 3 órakor a vasművek megtekintése, 5 órakor kocsikon átrándulás a stájerlaki »Sommerfrische«-be. Ezután ott elszállásolás. Esti 7 órakor vegyes hangverseny, 8 órakor közös vacsora, utána esetleg táncz, augusztus 25-én,

reggel 5 órakor kirándulások különböző irányban, 11 órakor közös ebéd, 12 órakor elindulás Anina pályaudvarra. Megregkezés Temesvárra este 5 rezkor Utközben a h. leg. uzsonna lesz kiszolgálva sörrel. Részvételi díj egy személyre 27 korona. Vasuti jegy nélkül 27 korona. A részvételi díjért teljes ellátás jár (ital nélkül). (Anináról esetleg Marillavölgyön át Oravicza pályaudvarra is el lehet menni). Csoportvezető Lunetz Antal, a D. K. E. pénztárosa.

III. csoport: Indulás 1903 augusztus hó 24-én, reggel 6 óra 5 perczkor a temesvár-józsefvárosi pályaudvarról, megérkezés Resiczára déli 12 órakor. Utközben villás reggeli sörrel. Bevonulás Resiczára. Közös ebéd délután 1 órakor a »Clemens«-féle nyári helyiségben. Délután 3 órakor a vasművek megtekintése, esetleg kirándulások. Este 7 órakor hangverseny. [8 órakor közös vacsora, ugyanott azután a nagy olvasztó kemenczék megtekintése. Elindulás éjjel 1 óra 40 perczkor, megérkezés Temesvárra reggel 6 óra 57 perczkor. Reggeli a vasuton lesz kiszolgálva. Részvételi díj egy személyre 17 kor., vasuti jegy nélkül 11 kor. A részvételi díjért jár villásreggeli, ebéd, vacsora és reggeli, ebéd és vacsora azonban ital nélkül. Csoportvezető Szentirmay György, a D. K. E. tagja.

IV. csoport: Indulás 1903 évi augusztus hó 24-én Temesvár-józsefvárosi pályaudvarról reggel 8 óra 30 perczkor. Érkezés Buziásra 10 óra 30 perczkor. Bevonulás bérkocsin a fürdőbe. Ezután a fürdő, gyógyterem és park megtekintése. Közös ebéd 1 órakor. Ebéd után a fürdő egyéb helyeit, a községet nézik meg a kirándulók. Délután 5 óra 52 perczkor visszautazás Temesvárra. Részvételi díj egy személyre 7 korona, vasuti jegy nélkül 4 korona 80 fillér. A részvételi díjért jár bérkocsi be és ki, a közös ebéd és szabad bemenet a fürdő összes helyiségeibe. Csoportvezető Gazda, a D. K. E. tagja.

Jelentkezési határidő 1903 évi augusztus hó 10-e. Jelentkezni lehet Lunetz Antal, a Délvidéki Kárpát Egyesület pénztárnokánál Temesvárott, a mely alkalommal a részvételi díjat is be kell küldeni, a név, állás és a pontos lakcím közlésével. A kirándulás bármely irányba csak akkor fog megtartatni, ha legalább 50 személy jelentkezik. E kiránduláson a »Délvidéki Kárpát Egyesület« tagjai és vendégek is részt vehetnek.

Kiadó-lap-tulajdonos: Szidon József.

NYILTTÉR.

11803. sz. 1903.

Temesvári vásár-hirdetés.

Az idei temesvári Szt-Jakab országos vásár folyó évi augusztus hó 13-tól bezárólag augusztus hó 17-ig fog megtartatni.

Mindenféle állat felhajtása az országos vásárra, augusztus hó 13-tól esütörtökön reggel 5 órától kezdve meg van engedve.

Temesvárott, 1903. évi július hó 28-án.

A városi főkapitányságtól:

Bandl Rezső, főkapitány.

Bánáti ló-, szarvasmarha-, juh- és sertésvásár. Gyümölcs-, mezőgazdasági-, kereskedelmi és iparvásár.

Tóth Elek

műlakatos
villanyvilágítás-
szerelő.

villanyerőre berende-
zett kilincszár-gyára.

A párisi feltaláló-akadémia
érdemkereszt tulajdonosa.
Kitüntetve arany- és ezüstéremmel.

Telefon-száma 22.
Hunyady-utca 13. szám
(saját házában).

Hirdetések

felvételnek

Szidon József könyvnyomdájában

Lugos, Vértes-palota.

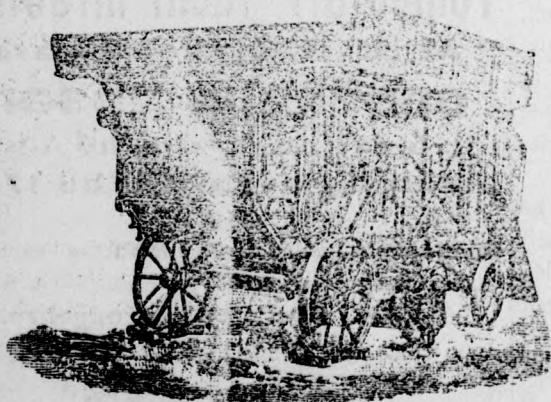
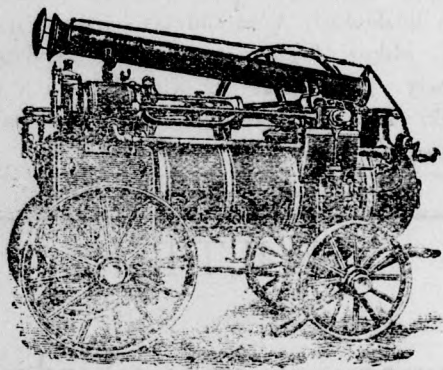
Képes

Házi Naptár

az 1904. szökő évre.

Kiadja Szidon József könyvnyomdája.

Megjelenik 12.000 példányban
magyar és német nyelven.

Van szerencsém a mélyen tisztelt földbirtokos, földmives és gyáros uraknak b. tudomására hozni, hogy a helyi piacon mindennemű **mezőgazdasági gépek, gép-részek, gép-szijjak, ponyvák** legjobb minőségének **raktárát** és egy

gépjavító-műhelyt benzin-motor-erővel

berendeztem.

Műhelyem vezetését egy ügyes szakavatott és a kereskedelemügyi miniszteriumtól esketett **gépészre** bízom.

Emélfogva műhelyem szakavatottan lesz vezetve, elsőrendű munkaerők és a legmodernebb segédgépek állanak rendelkezésemre, miáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy m. t. rendelőim igényeit mindenképpen kielégíthetem, mely műhelynek megtekintésére mindenkit szívesen látok, még ha nincs is szándéka vásárolni.

Ugyanitt mindennemű **gépszerelek, malomberendezések, szivattyukutak, gőzfűtések és vezetékek, vízvezetékek, fűdősobák teljes berendezése** is eszközöltetnek.

Főtörekvésem mindig oda fog irányulni, hogy **pontos és lelkiismeretes munka**, valamint **olcsó árak** mellett ezen új vállalatomnál a n. é. közönség eddigi bizalmát továbbra is kiérdemeljen.

Teljes tisztelettel **Hegyesi Géza.**

Elvállaltatnak továbbá mindennemű **festő- és mázó-munkák** jutányos árak mellett.

Szidon József első délmagyarországi villanyerőre berendezett könyvnyomdája Lugoson (Vértes-palota).